

Kammarrätterna

Rättsfall

Fråga i mål om fastighetstaxering om fastighet, tillhörande missionsförsamling, skall vara helt undantagen från skatteplikt

Besvär av Umeå Missionsförsamling angående allmän fastighetstaxering 1975 för Baggböle 3:30 i Umeå kommun. — Församlingen erhöll 1968 som gåva av Svenska Cellulosa Aktiebolaget fastigheten, benämnd Baggböle herrgård. Fastigheten omfattar tomt om ca 34 000 kvm med byggnad, uppförd i timmer på 1840-talet, med en byggnadsyta på marken av 257 kvm. Genom riksantikvariens beslut 1968 förklarades herrgården som byggnadsminne. Församlingen använder herrgården som en för allmänheten öppen fritidsgård med servering. Under sommaren 1974 besöktes gården enligt uppgift av 20 000 — 25 000 personer. Församlingen använder influtna medel till renovering av fastigheten, men församlingen måste också tillskjuta egna medel för detta ändamål. Gården användes enligt församlingen även för religiösa sammankomster av olika slag. Den verksamhet som församlingen bedriver på fastigheten sker enligt församlingen inte i spekulativt syfte utan strävan är att bevara ett vackert minnesmärke från äldre tid. — FTN ansåg att fastigheten till endast en del var skattefri. Den skattefria värdedelen åsattes ett taxeringsvärde av 110 000 kr. Den skattepliktiga delen åsattes ett taxeringsvärde av 215 000 kr. — FTR fann ej skäl att bifalla av församlingen anförda besvär med yrkande om att fastigheten skulle förklaras helt skattefri, enär fastigheten i huvudsak användes som fritidsgård och strövområde för kommunens invånare, varjämte serveringsrörelse förekommer. — KR lämnade besvären utan bifall. (KR SU 9.5.1977.)

Anm. Se 5 § 1 mom. e) KL och punkt 7 av anvisningarna till 53 § samma lag.

Fråga om avdrag för ökade levnadskostnader för makar med dubbel bosättning. Har det kunnat ifrågasättas att hustrun skulle flytta till mannens verksamhetsort?

Besvär av TI angående makarna Eduard och Salme L:s inkomsttaxeringar 1972. — Eduard L var anställd vid Korsnäs AB. Han var fram till 1965 placerad i Söderhamn men förflyttades då till Gävle. Salme L., född 1919, var sedan 1962 skolkamrer i Söderhamn. Makarna hade familjebostad där. — Båda makarna yrkade avdrag för ökade levnadskostnader, mannen med 18 kr per dygn och hustrun med 10 kr per dygn, båda för 232

dygn. — TN medgav mannen avdraget men vägrade hustrun avdrag. — Hos LSR klagade Salme L. och yrkade avdrag enligt deklARATIONEN. TI yrkade i egna besvär att också mannen skulle vägras avdraget för fördyrade levnads-kostnader. — Salme L upplyste: Hon hade avlagt studentexamen i Estland och hade viss utbildning i företagsekonomi och samhällskunskap. De första åren efter 1965, då mannen hade omplacerats till Gävle, hade hon haft möjlighet att få lägre tjänst där. Hon hade dock underlåtit att söka sådana tjänster, då hon hoppats att få en tjänst motsvarande den hon hade i Söderhamn. Efter 1970 hade hon även sökt lägre tjänster, men det var då för sent. Det var svårt för henne — på grund av hennes ålder — att få rena kontorstjänster i Gävle. LSR biföll Salme L:s besvär och avslog TI:s. Hos KR yrkade TI att makarna skulle vägras avdrag för fördyrade levnads-kostnader. KR biföll besvären såvitt angår Salme L men avslog dem såvitt angår Eduard L: Utredningen ger vid handen, att Eduard L. 1965 förflyttats från Söderhamn till Gävle i följd av en omorganisation hos hans arbets-givare och att han alltsedan dess arbetat och haft bostad i Gävle medan familjen bott kvar i Söderhamn. Eduard L. får härigenom anses ha på grund av sitt arbete bosatt sig på annan ort än den där hans familj är bosatt. Vid detta förhållande äger Eduard L. enligt punkten 3 fjärde stycket av anvisningarna till 33 § KL åtnjuta avdrag för den ökning i levnadskost-naden som föranledes av den skilda bosättningen om det bl a med avseende på makan Salme L:s förvärvsverksamhet icke skäligen kan ifrågasättas att familjen skall avflytta till Gävle. — I målet är upplyst att Salme L., vilken är född 1919 och ordinarie skolkamrer i Söderhamn sedan 1962, varit an-mäld hos arbetsförmedlingen i Gävle sedan 1965 men att hon ej lyckats få något arbete där. I KR har också, utöver vad som därutinnan åberopats i LSR, förebragt ytterligare utredning rörande av Salme L. under årens lopp utan resultat sökta anställningar i Gävle. Vid övervägande av vad sålunda och i övrigt förekommit med avseende å Salme L:s förvärvsverksamhet finner KR att det icke skäligen kunnat ifrågasättas att hon under beskatt-ningsåret eller tidigare bort flytta till Gävle. Att Salme L de första åren efter 1965 huvudsakligen synes ha sökt tjänster ungefärligen likvärdiga med den i Söderhamn föranleder ej till annan bedömning. Eduard L. är förty be-rättigad till avdrag för fördyrade levnadskostnader föranledda av den skilda bosättningen. Avdragets storlek har ej ifrågasatts. Besvären rörande Eduard L:s taxeringar kan därför ej vinna bifall. Däremot skall besvären över Salme L:s taxeringar bifallas, när Salme L. ej haft sitt arbete förlagt till annan ort än den där familjebostaden är belägen, i följd varav hon icke lagligen kan medges avdrag för fördyrade levnadskostnader. (KRSU 8.3 1977.)

Anm. Samma avdrag avgjordes besvär angående makarna L:s taxeringar 1973 och 1975. Utgången blev densamma som i det refererade målet.

Fråga om beräkning av innehavstiden av bostadsrätt vid beräkning av realisationsvinst

Besvär av TI angående Ulla E:s inkomsttaxering 1974. — TN avvek från Ullas deklaration bl a så att vinst vid försäljning av bostadsrätt upptogs till beskattning med 11 834 kr, motsvarande 75 % av 15 779 kr, i stället för 7 507 kr, motsvarande 50 % av 15 014 kr. — Ulla yrkade hos LSR att 50 % av vinsten skulle tas till beskattning. Hon ansåg att hon innehaft bostadsrätten tre men inte fyra år. Av utredning framgick följande. Den 3 februari 1970 hade Ulla E. undertecknat avtal om förhandsteckning av bostadsrätt, i en bostadsrättsförening B. Enligt avtalet förband sig Ulla E. dels att teckna bostadsrätt till viss angiven lägenhet och dels inom viss tid inbetala förskott å grundavgift. Hon inbetalade förskott inom angiven tid eller den 3 februari 1970. Hon flyttade in i lägenheten den 30 april samma år. Av avtalet framgick bl a att teckning av bostadsrätt skulle ske så snart lagligen upprättad teckningslista med fastställd ekonomisk plan framlagts. Bostadsrättsbevis, innebärande upplåtelse av bostadsrätt, hade utfärdats för Ulla E. den 31 december 1970. Hon hade verkställt teckning på teckningslista, som utfärdats den 20 oktober samma år. Hon hade överlåtit bostadsrätten genom köpehandling i september 1973. — LSR biföll besvären med följande motivering: Av handlingarna framgår att bostadsrättsföreningen B inlämnade ekonomisk plan för föreningen den 29 september 1969 och att föreningen erhöll länsstyrelsens tillstånd att uppbära förskott den 1 oktober 1969. Ulla E. har på grund av förhandsteckning inbetalt förskottsavgift den 3 februari 1970 och inflyttat i lägenheten den 30 april samma år. Bostadsrättsbevis utfärdades den 31 december samma år. Den särskilda rätt till fast egendom som Ulla E. genom förhandsteckning förvärvade måste anses vara så nära besläktad med en bostadsrätt, såväl med avseende på funktion som på syfte, att anledning saknas till annat bedömande än att vad som av Ulla E. såldes den 1 september 1973 var samma tillgång, av lös egendoms karaktär, som förvärvades den 3 februari 1970. Tillgången har således innehafts mer än tre men mindre än fyra år varför den skattepliktiga realisationsvinsten beräknas till 7 889 kr (50 % av 15 779 kr). — KR, där TI yrkade att vinsten skulle beräknas till 75 % av 15 779 kr, biföll besvären. Förvärvet av den avyttrade bostadsrätten kan inte anses ha skett tidigare än i oktober 1970, då teckningslista upprättats. Vid sådant förhållande har Ulla E. innehaft bostadsrätten i mer än två år men mindre än tre år varför den skattepliktiga realisationsvinsten skall upptagas med 75 procent av vinsten. (KR SU 4.3.77.)

Anm. Enligt 17 § i den numera upphävda lagen om bostadsrättsföreningar (1930:115) stadgas bl a att upplåtelse av bostadsrätt ej må ske i annan ordning än genom teckning å en av styrelsen utfärdad teckningslista.

Avdrag för nedsatt skatteförmåga för folkpensionär. Fråga om värdet av jordbruksfastighet, på vilken den skattskyldige är bosatt, skall reduceras på sätt anges i RSV:s anvisningar, då fastigheten ägs av dödsboet efter den skattskyldiges hustru

Besvär av vederbörande TI angående P:s inkomsttaxering 1972. — LSR som beräknade P:s inkomst av tjänst till 11 650 kr, avseende folkpension, medgav honom avdrag för nedsatt skatteförmåga med 1 700 kr. Avdragets storlek beräknades i enlighet med gällande anvisningar om avdrag för nedsatt skatteförmåga för folkpensionärer, därvid LSR bl a reducerade taxeringsvärdet på en jordbruksfastighet, som ägdes av dödsboet efter P:s hustru. — TI yrkade att avdraget för nedsatt skatteförmåga skulle beräknas till 900 kr. — KR biföll TI:s besvär: P har i sin självdeklaration redovisat en skattepliktig förmögenhet på 12 627 kr. Av utredningen framgår vidare att han är hälftendelägare i dödsboet efter Selma Persson, vars skattepliktiga förmögenhet uppgått till 107 654 kr. Bland tillgångarna i dödsboet — vilket i beskattningshänseende skall anses som handelsbolag — ingår ej jordbruksfastighet med taxeringsvärdet 138 100 kr, på vilken P är bosatt. —

Vid bestämmande av extra avdrag för väsentligen nedsatt skatteförmåga skall beaktas den förmögenhetstillgång som andelen i dödsboet utgör för P. Den omständigheten att bland dödsboets tillgångar ingår förenämnda jordbruksfastighet på vilken P. bor kan inte medföra att hans andel i dödsboets förmögenhet vid bestämmande av extra avdrag skall beräknas till lägre belopp än 53 827 kr (1/2 av 107 654 kr). P:s skattepliktiga förmögenhet skall därför beräknas till 66 454 kr. — På grund härav och med beaktande av P:s inkomstförhållanden är han enligt RSV:s anvisningar inte berättigad till extra avdrag med högre belopp än TI yrkat eller 900 kr. (KR SU 14.3.1977).

Skattetillägg — Oriktig uppgift?

Besvär av Eva F. angående skattetillägg vid 1972 års taxering. — Eva F. yrkade avdrag för underskott av fastigheten Flyttfågeln med 4 469 kr. Underskottet hade framräknats på så sätt att som intäkt upptagits 2 procent av ett taxeringsvärde av 86 853 kr eller 1 737 kr och som kostnader räntor med 5 706 kr och s k extra avdrag med 500 kr. Grantibelopp för fastighet upptogs vid taxeringen till kommunalskatt med 1 737 kr. — Fastigheten ifråga var bebyggd med hyresfastigheter och ägdes av HSB, där Eva F. var medlem. — TN godtog deklarationen i dessa avseenden. — TI yrkade sedermera att Eva F. skulle eftertaxeras för taxeringsåret 1972, vid taxeringen till statsskatt med 4 470 kr och vid kommunaltaxeringen med 2 730 kr ävensom att skattetillägg skulle påföras, vid förstnämnda taxering med 4 469 kr och vid sistnämnda taxering med 2 732 kr. — Eva F. genmälde att hennes deklaration hade grundat sig på uppgifter i en artikel i tidningen

Vår Bostad där det uppgavs att alla som hade bostadsrätt skulle komma att jämföras med villaägare. Hon hade litat på detta. — LSR biföll Ti:s framställning om eftertaxering och skattetillägg. — KR lämnade besvären utan bifall och yttrade bl a: Visserligen kan det med hänsyn till bl a Eva F:s förmögenhetsredovisning och uppgifterna om den föregivna villafastighetens beteckning och taxeringsvärde ha framstått som mindre sannolikt att hon varit ägare till sådan fastighet. Den felaktiga redovisningen är emellertid sådan att TN ej utan tillgång till uppgifter utöver de som framgår av deklara-tionsblanketten eller därtill fogade bilagor kunnat bedöma om misskrivning eller annat förbiseende förelegat. Den oriktiga redovisningen är därför inte att anse som sådant uppenbart fel som åsyftas i 116 b § taxeringslagen. Någon omständighet som kan föranleda eftergift enligt 116 d § samma lag föreligger ej heller. (KR SU 22.6.1977).

Skattetillägg — oriktigt yrkande eller oriktig uppgift

Besvär av advokaten J angående skattetillägg vid 1973 års taxering. — J som drev advokatrörelse uppgav på rörelsebilaga — på därför avsedd plats på bilagan — att de sammanlagda kostnaderna för personbil uppgått till 10 686 kr. Vid beräkning av nettointäkt av rörelse yrkade han avdrag för bil-kostnader med samma belopp. — TN avvek från deklARATIONEN och ansåg att 3 600 kr av bilkostnaderna avsåg privat användning av bilen. Avdrag för bilkostnader medgavs sålunda med 7 086 kr. — LSM påförde J skatte-tillägg på ett underlag av 3 600 kr. — J., som inte anförde besvär över taxeringen, klagade hos LSR angående skattetillägget. Han anförde bl a att han varje år brukade ha en diskussion med TN angående storleken av avdraget för bilkostnader i rörelsen. Han hade öppet redovisat sina kostnader och överlåtit åt nämnden att fördela dessa på rörelsen och privat användning. — LSR lämnade besvären utan bifall. — KR, där J. fullföljde sin talan, lämnade besvären utan bifall och yttrade: Av handlingarna framgår att TN bedömt att en tredjedel av bilkostnaderna — 10 686 kr — varit att hän-föra till privat nyttjande och sålunda återfört 3 600 kr till beskattning. Mot detta har J. inte framställt någon erinran. — J har i rörelsebilagan redo-visat och dragit av hela årskostnaden för bilen utan att ange att den använts även för privat bruk. Därigenom har han underlåtit att lämna en uppgift, som är av betydelse för åsättande av en riktig taxering. J:s underlåtenhet är att anse som sådan oriktig uppgift som enligt 116 § TL skall medföra skatte-tillägg. — Lika med LSR finner kammarrätten att skäl för befrielse från avgiften inte visats föreligga. — En ledamot var skiljaktig och ansåg att avvikelserna avsåg bedömning av yrkande som framställdes i deklARATIONEN, i följd varav skattetillägg inte skulle utgå. (KR SU 23.4.1976).

Skattetillägg — oriktig uppgift?

Besvär av S angående skattetillägg vid taxering 1973. — I sin deklaration yrkade S bland allmänna avdrag under rubriken "allmän arbetsgivaravgift (egenavgift)" avdrag för avgift för anlitade murare och snickare med 1 515 kr. — TN vägrade avdraget då fråga ej var om egenavgift. — LSM påförde skattetillägg på beloppet 1 515 kr. LSR = LSM med motiveringen: Genom att yrka avdrag för allmän arbetsgivaravgift (egenavgift) utan att ha erlagt sådan avgift har S lämnat oriktig uppgift. S har ej anfört någon omständighet på grund varav skattetillägg jämlikt 116 b § TL ej skall utgå eller jämlikt 116 d § samma lag må efterges. — KR: Av handlingarna i målet framgår att S från riksförsäkringsverket erhållit räkning på arbetsgivaravgifter med tillhoppa 1 515 kr som han erlagt under 1972. Vidare framgår att den deklaraionsblankett som S avlämnat vid nu ifrågavarande taxering varit av s k förtryckt typ och att i utrymmet för avdrag för allmän arbetsgivaravgift (egenavgift) upptagits 0 kr. S har emellertid ändrat blanketten på så sätt att han delvis raderat ut denna siffra och skrivit 1 515 kr. — Med hänsyn härtill måste det för TN ha stått klart att S — trots att han yrkat avdrag därför — inte påförts s k egenavgift. Skattetillägg skall därför inte påföras S. (KR SU 12.4.1977).

Ringpärmar

Vi tillverkar pärmar för
kataloger och prislister.
Med tryck enligt önskemål.
I plast, konstläder och Con-Rit.

Även register för specialbehov.

Kontakta Er kontorsleverantör
eller oss direkt. Vi sänder gärna
prover och priser.

Pärmfabriken Tany

LINNERYD Tel. 0470-34350